

Overweging De Posten Enschede

Zondag A 12 november 2023 – 32^e zondag door het jaar “Je reserve”

Wijsheid 6,12-16 / Psalm 63 / 1 Tess.4,13-18 / Matteüs 25,1-13

Vandaag gaat het om wijsheid en hoe we de lamp van ons geloof brandend kunnen houden. Wat is onze olie en hebben we voldoende? Is ons verlangen op God en echt op God gericht?

Hoe vaak denken we na over ons eigen geloof? Is het iets dat we mee hebben gekregen van vroeger, iets dat we moesten van onze ouders, iets dat we afraffelen in vaste gebeden? Of is ons geloof authentiek, een echt verlangen naar eenwording met God – een geloof dat we werkelijk door God gewenst en geliefd zijn, geschapen naar zijn beeld, en dat Hij niets liever wil dan ons in Zijn armen sluiten?

Nemen we voldoende tijd om naar ons geloof te kijken? Bidden we? Zien we Gods aanwezigheid in ons leven – hoe Hij niet loslaat het werk van zijn handen. Hoe hij ons niet loslaat, ook wanneer wij de moed verliezen, eenzaam zijn en verdrietig?

Geloven we dat God van ons houdt en niet alleen van ons, maar van ieder van ons – en dat we daarom broeders en zusters zijn? Geloven we dat Gods liefde universeel is en dat we daarom vergevend naar anderen moeten zijn, behulpzaam, geduldig en vriendelijk?

Als we dat geloven, kunnen we de toekomst hoopvol tegemoet zien. Dan kunnen we geloven dat er meer is dan alleen dit ondermaanse, meer dan deze wereld vol verdriet en eenzaamheid, oorlog en spanning. Dat God ons zal bevrijden, zoals zijn volk uit Egypte, en dat er zicht zal zijn op dat beloofde land, dat Koninkrijk van God.

Er zál een wereld zijn waarin we vrij zijn van verdriet – omdat dát is wat God ons wenst. En daar kunnen wij, wij allemaal, nú al iets aan doen! Door zelf een licht te zijn voor anderen, door hoopvol in het leven te staan, vol verwachting. Want zo maken we de wereld lichter.

En ons leven ís onvoorspelbaar. Zoveel dingen kunnen gebeuren, onverwacht. Leuke dingen, die ons afleiden, maar ook verlies, ziekte, verdriet en eenzaamheid. Zoveel dingen kunnen ons leven overhoop halen, zodat we vergeten te bidden, vergeten aandacht te geven aan God, aan anderen.

Want wat is wijsheid? Niet leunen op wat anderen ons zeggen te doen of te laten. Maar ons laten leiden door wat God van ons verlangt. Met vreugde, omdat wij naar hem verlangen! We kunnen nu al bereid zijn, klaar staan, bezielde zijn!

Onze hoop moet op God gericht zijn en niet op onszelf. En God, dat zijn de mensen om ons heen. Omdat hij als mens geboren is en liefde nodig heeft, als dat kleine kind dat straks geboren wordt: dat bescherming, koestering, aandacht nodig heeft. Door dat alles aan onze medemens te geven, de behoefte te zien van de ander, doen we dat voor Hem!

Denk aan Martinus die zijn mantel deelde met de bedelaar: Wat hij voor hem gedaan had, had hij voor God gedaan!

Dat is wat onze wereld lichter maakt: omzien naar anderen, omdat we daarmee God centraal stellen, zijn liefde die eeuwig is. Daar hebben we onze olie voor nodig. Dat vuur moet in ons brandend blijven!

Geloof moeten we dus voeden. Met liefde voor de ander, met gebed en met aandacht. Zo houden we voldoende olie over om onze lampen brandend te houden.

Ook in onze moeilijkste perioden moeten we proberen te volharden in ons geloof. Niet verharderen, maar volharden: *vol* van vertrouwen, *vol* van hoop. Ondanks alles zal elke duisternis straks verlicht worden, met het licht van *ons* geloof, met het licht van *Gods* liefde.

Het gaat in dit verhaal niet om meisjes die anderen hun olie niet gunnen. Het gaat in dit verhaal om hoe we geloven: en geloven vergt inzet, aandacht, gebed. Houden we het vol, in ons dagelijks leven vol afleiding en zorgen, om te blijven geloven in een betere wereld? En zijn we bereid om ons daarvoor in te zetten? Ons daar helemaal voor in te zetten?

Geloven is trouw zijn. Teresa van Avila schreef het 500 jaar geleden al: alles gaat voorbij, maar God verandert niet. Geduld verkrijgt alles en God alleen voldoet. En zijn koninkrijk is niet voor Hem alleen. Hij is bruidegom en wil zich verenigen met ons, zijn bruid.

We mogen ons dus voorbereiden op dat bruiloftsfeest. Een feest, waarop we ons allemaal mogen verheugen! Onze toekomst is een samenzijn met de Heer. Daar past geen angst, maar wel verwachting, hoop en liefde.

We gaan naar de adventstijd toe: ook een tijd van verwachting. Dat licht waarop we hopen, die liefde waarnaar we uitzien, heeft een naam: Jezus Christus. En Hij zal geboren worden!

Met onze lamp en voldoende olie, voldoende chrisma, zijn we soepel van geest en vurig van aard. Zo mogen we nu al zijn pad begaanbaar maken en naar hem uitzien.

Amen.